

ס"ו אורים סק"ב דלא יקרה כמעט כלל שיהיו שמיטין ויובל רצופין זה אחר זה צא ותשוב, ולא ידעתי למה הלוא יחידה במנין זה הוא יובל אחד, וא"כ הרי בין כל שבע יובלים יחול שיהיה פעם שמיטה ויובל רצופין, ואחת ביחס לשבע משכח שכיחי ולמה נאמר שלא יקרה כמעט כלל.

ס"ב ע"א. ר"א בר"צ אומר עשה דברים לשם פעלם ודבר בהם לשמם, בפ"י הרא"ש כל דבורך ומשאך בד"ת יהיה לשם התורה כגון לידע ולהבין ולהוסיף לקח ופלפול, פרט שלשה עניינים בעסק התורה וכ"ה בהק' זהר בראשית י"ב ב למלעי באורייתא לאשתדלא בה, ולאפשא לה בכל יומא.

אמר רבא שרי ליה לאינש דאודעי נפשיה באתרא דלא ידעין ליה, ע' זהר בלק קצ"ג סע"ב כתיב יהללך זר ולא פיד, אם לא זר, פיד, לאו הכי, אלא אי לא הוי מאן דאשתמודע לך אפתח פומך למלא באורייתא ולאודעה מלי קשט באורייתא וכדון ישבחון מילך וינדעון מאן אתה, דלית בעלמא דישתמודעין ליה לב"ג אלא בזמנא דאפתח פומיה, פומיה הודע לב"ג מאן הוא, ובניצוצי שם אות טו—י"ז משו"ת הרשב"א ח"א סי' פ"ד, כפתור ופרח פמ"ד, שו"ת יכין וברעו ח"א סי' קל"א, וע' מד"ר לשה"ש פ"א זשאה"כ לב אדם ישכיל פיהו כו' ומש"כ במקור חסד לס' חסידים סי' שכ"ח.

ע"ב. ואמר רבא שרי ליה לצורבא מרבנן למימר עברא דנורא אנא כו', ר"ל ובלבדו יחשב לה"כ כי ה' אלהיך זש אוכלה הוא (דברים ד' כד), וגוי הוא דאטעי נפשיה ע' ניצוצי זהר וירא קי"א ב דאם מדבר לאדם ומתכוון להקב"ה לא הוי רמאות שם וישלת קע"א ב אות ד, וארא כ"ג ב אות ת. אבל לא קציר שעורין כו', ע' זהר בלק קפ"ט א שעורה אקדים למיתי לעלמא כו'.

ס"ד ע"ב. ותיניא ארבעה חשובין כמת, עני, ע' רע"מ משפטים קי"ט א אית עניותא באתכסיא מעיני בני נשא ואית עניותא לעיני כלא כו' שפכין דמוי באנפיהו לעיני ב"נ ואתהדרין ירוקין כמתים, תרומה קנ"ח ב מאי כי ימות באוהל אלא כו', צו ל"ג ב, בחקותי קי"ג ב אמאי עני חשיב כמת כו', רע"מ בהעלותך קנ"ג א, פנחס רי"ט רע"א, עקב רע"ג רע"ב, תצא רע"ט א, תקוני זהר תכ"ב (ס"ו ב) מה מיתה אנפוי משתנין, כגונא דא עני אנפוי משתנין תס"ט (ק"א ב, ק"ה א), תקוני זהר חדש (צ"ו ד, צ"ח ב, קי"ד א) וע' בראשית רבה ר"פ ויחי פצ"ג ג אין מות אלא לשון השפלה, באד"ר נשא קל"ה רע"ב כל מאן דנחית מדרגא קדמא דהוה ביה קרי ביה מיתה, וע' זהר נח ס"ג רע"ב ענתות מסכנא כו' ניצוצי אות א—ד.

ומצורע, ע' הק' תקו"ז (י"ב א) עניותא דאיהי באתר דנגע צרעת, תכ"ב (ס"ו ב) דעני חשוב כמצורע מה מצורע וראשו יהיה פרוע גו' כך עני, מה מצורע מחוץ למחנה מושבו כך עני ערום ויחף, ועניותא איהי לישראל באתר דצרעתא, השמטות לזהר בראשית ר"ס ע"ב כדון כתיב זאת תהיה תורת המצורע והוה חשוב כמת, וראה מלכים כ' ה' ז' האלהים אני להמית ולהחיות כי זה שולח אלי לאסוף איש מצרעתו, הרי כי לאסוף איש מצרעתו הוי כמו להחיות מת.

ופסוקא, ע' זהר וארא כ"ו א ביצחק דאתחשכו עיניו והוה כמת, תוספתא לזהר מצורע ג"ה ב, וראה הק' בראשית י"ב ב שסטרא אחרא דאור הוא מות.

ומי שאין לו בנים, ע' זהר אחרי ג"ז א כתיב אחרי מות וכתוב וימותו כו' אלא הכי תנינן תרי מיתות הוה חד לפני ה'

דחייביא חד סליק בתקיעה ומאריך בה וחד נחית לה בשברים, תס"ט (ק"ה א) באשא איהו דפיקו בשברים בתבירו כו', תקוני זהר חדש (ק"ו ב) ברזא דדיוקנא דוא"ו נחית אקרי תבירא שם (ק"ט ב) לקצר מסטרא דגבורה בתנועה דשברים דתמן תביר כו' תביר לתברא קלא.

תלשא: בתקו"ז ת"י (כ"ד ב) רזא דמלה אז ישיר משה, באן סליק לה, בתלשא, האי תגא דתלשא איהי י' ישיר כו', תכ"א (מ"ח סע"ב) תלשא בשברים תל—אש (ודא שריפה) תל דא חנק כגונא דא אש שריפה, ובזהר חדש שה"ש (ע"ג א) תורי זהב בגין דטעמי הכי תליין על אתון כמה דתליין בזורין דנומין על גבי אודנין כגון תלשא, שם רות (פ"ד א) השניה תלשא מלה מורכבת תל—שא כי היא נושאת התל. ובתקונים שם (ק"ו א) האי גונא דחביבו למיזל בניגונא דא מחבא ותלשתא קא סטיר לקשרא כו'.

תרי טעמי: בתקו"ז תכ"א (מ"ז ב) תרי טעמי ועניו דשכינתא, שם (נ"ה א) מאי תרי טעמי, אלא בתר דסליק לדרגיה יימר לישראל ועשה לי מטעמים וכו' דפקודין דעשה אתיהיבו מימינא ופקודין דל"ת משמאלא ואלין אינון תרי טעמי כו', ובתקונים שם (ק"ו רע"א) לאו גונא בגו משחתא דא ואקרי אתנחתא לקביל תרי טעמי, וראה המאמרים במלואם ואלפי ציונים והארות לכל אמרות קודש אלו כל דבר במקומו בס"ד.

ליח ע"א. אלא מפפולתן של לוחות כו', זהר ויקהל רי"ט רע"ב.

משה נהג בה טובת עין ונתנה לישראל כו' אלא פלפולא בעלמא, ע' בפירוש הרא"ש כאן כי כל החכמה והשכל רמוזין בכתב התורה בצורות האותיות, וע' הק' תקו"ז (י"ב א) אתון אינון לבושין דאורייתא ובניצוצי שם, וע' זהר חדש שה"ש ע"ג א ואתנה לך לך ודאי.

מ' ע"א. אין דל אלא חולה כו', ע' סוף הק' הוהר בראשית י"ד סע"ב, בשלח ס"א א אות ה, פקודי ר"ן ע"ב, האזינו רצ"ט א, שם הוספות ש"ו ע"א. וע' זהר חדש אחרי מ"ט רע"א דל אתקרי גברא דלית ליה מדיליה כלום ולא שאיל פרוטה משום גברא ואיהו נסתר דלא גלי דחקא דיליה לשום גברא כו' ניצוצי אות א, ושם רות ע"ה ג א"ר כתיב אשרי משכיל אל דל כו'.

לא בתלת שערי קדמייתא כו', ע' זהר פנחס רל"ג א והוא זמנא לאסותא לון, זהר חדש בראשית י"ג סע"א כתיב בקר לא עבות כו'.

מ"א ע"א. אין עני אלא בדיעה, ע' רע"מ יתרו צ"ג רע"א דעני לאו איהו בר נש אלא מן התורה ומן המצות דעותרא דב"ג אורייתא ומצות, עקב רע"ג ב אין עני אלא מן התורה ומן המצות, הק' תקו"ז (ה' ע"ב) דלית חוסר ועניות כחוסר דאורייתא ופקודייתא כו', תכ"ב (ס"ו ב) לית עניותא כעניותא דאורייתא, תס"ט (קי"ט א), תקוני זהר חדש (ק"ז ג).

נ"א ע"ב. ודילמא פלמיה ליונה דג גדול ובלעיה דג קטן כו', ע' זהר בשלח מ"ח רע"א, פדר"א פ"י, אוצר המדרשים ע' ריח—רכה מדרשי יונה, וע"ו ויקהל קצ"ט ב האי גונא כיון דבלע ליונה מת, ובכד הקמח לרבינו בחיי ערך כפורים.

ס"א ע"ב. מכאן אמרו יובל אין עולה למנין שבוע רי"א יובל עולה למנין שבוע כו', ע' ירושלמי קדושין פ"א ה"ב דיובל פעמים שהוא בא באמצע שני שבוע, ובזהר חדש בלק נ"ה סע"ד פעמים יזמן לפום מנין שנין דיובל ושמטה כחדא, וע' זהר ויצא קנ"ד א דשמטה באתגלייא [היינו קבוע וקיים] יובל באתכסייא, ובזהר חדש תבא סי' ע"א יובל ושמטה שהם לאה ורחל, ובניצוצי שם הצ"ע מש"כ באורים ותומים לחו"מ סי'